

"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל

שאלון לרישום קורות ניצולי השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים מפורסם באתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: גרטמן	שם פרטי: נחמה
-----------------	---------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה
במידה והשאלה אינה נוגעת אלייך, אין צורך לענות עליה

שם משפחה איתו נולדתי: לייבמן		בלועזית Leibman	
שם פרטי איתו נולדתי: נחמה		בלועזית Nechama	
שם פרטי ושם משפחה של האב: אלי- ישראל		שם פרטי ושם נעורים של האם: אידס יהודית	
שם פרטי ושם המשפחה: וולדובה		בלועזית Włodawa	
שם פרטי ושם המשפחה: וולדובה		בלועזית Włodawa	
מקום מגורים לפני המלחמה: וולדובה		מקום מגורים: פולין	
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: (יסודי, תיכון, אוניברסיטה, ישיבה)		מקצוע לפני המלחמה: (תלמיד, סנדלר, מורה)	
מקומות מגורים בתקופת המלחמה: וולדובה- רוסיה- אוקראינה- סיביר (שם העיר או האזור ושם הארץ)		חבר בארגון או בתנועה: (בית"ר, השומר הצעיר, בני עקיבא)	
במידה והיית בגטו, ציין את שמו		בלועזית	
במידה והיית במחנה עבודה או מחנה ריכוז, ציין את שמו		בלועזית	
המקום בו נודע לך כי הנך אדם חופשי: רוסיה- סיביר		תאריך השחרור:	
במידה והיית במחנה עקורים ציין את שמו (מחנות פליטים שהוקמו לאחר המלחמה בעיקר באוסטריה, גרמניה ואיטליה)		ציין מקום אליו חזרת לאחר השחרור	
מחנה בסיביר		אוזבקיסטן	
במידה והיית במחנות מעצר בקפריסין, ציין ממת' עד מת'		שנת עליה:	
		31.12.1947	
		קדימה	

אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: הבית בו גדלת, בית הספר, חברי ילדותך; במה עסקו הורייך, המשפחה המורחבת, חגים ומאכלים)

נא לכתוב בגוף ראשון

בשנת 1939 ממש לפני פרוץ המלחמה אני הייתי בת 7 והייתי אמורה להתחיל ללמוד בבית הספר בכיתה א. בגלל שהתחילו להפציץ את וולדובה שבפולין, הלימודים לא התחילו ואני אפילו לא נכנסתי לבית הספר.

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(גירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים במחתרת, השתתפות בבריחה או בהתנגדות, האנשים שהיו בסביבתך בגטו או במסתור, במי נעזרת או אולי למי עזרת):

בזמן המלחמה ברחנו מפולין לאוקראינה ולרוסיה, אחי הגדול עם אשתו וילדיו הושמדו בסוביבור. אמא סירבה לקבל תעודת זהות רוסית, אז הרוסים שלחו אותנו למחנה בסיביר ומשם שחררו אותנו. אחרי שנה בסיביר עברנו לאסיה, לקירגיסטן וקזחסטן, ומשם הגענו לבית יתומים של ילדים פולנים באוזבקיסטן- סמרקנד.

אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(השחרור וחזרתך הביתה, חייך אחרי המלחמה, העפלה/ עליה):

בסוף המלחמה בשנת 1946 חזרנו מרוסיה לפולין ושם אחי הגדול מצא אותי ואת אחותי התאומה והוציא אותנו מבית היתומים. נלקחנו לעיר לובלין לקיבוץ, ומשם יצאנו בעלייה בלתי לגאלית לישראל. מפולין לצ'כוסלובקיה, אחר כך באוסטריה הגענו לזלצבורג ואבנזה, ומשם עברנו דרך הגבול במשאיות בלתי לגאליות. הלכנו בשלג עד שהגענו לאיטליה. היינו שנה במחנה ילדים באיטליה ושם בשנת 1947 עלינו על אונייה לכיוון ישראל. האנגלים תפסו אותנו כשהיינו כבר ליד חיפה והעבירו אותי ואת אחותי התאומה יחד עם כולם לאוניית מלחמה אנגלית, ומשם למחנה בקפריסין. לאחר כמה חודשים שוחררנו והגענו ארצה באופן לגאלי.

נא ספרי/י על חייך בארץ (תחושותיך בעת עלייתך ארצה, פעילותך הציבורית או התרבותית, המשפחה שהקמת, המסר שברצונך להעביר לדורות הבאים):

בתאריך 31.12.1947 עלינו ארצה והגענו למחנה אוהלים ברעננה, אני ואחותי התאומה היינו בנות 15 ויתומות. לאחר שנמצאה אחותי הגדולה עברנו משם לאבן יהודה. בתאריך 15.5.1948 עברנו לתל אביב, שתי ילדות ללא כל עזרה, וחיפשנו עבודה. עבדנו במסעדה של חיילים ליד קולנוע מוגרבי. מאוחר יותר הכרתי את בעלי והיינו ביחד שלוש שנים, עד שהתחתנו.